

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

P7_TA(2013)0320

Dalsza pomoc makrofinansowa dla Gruzji ***III**Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie wspólnego projektu zatwierdzonego przez komitet pojednawczy dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji (PE-CONS 00038/2013 – C7-0168/2013 – 2010/0390(COD))****(Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie)**

(2016/C 075/47)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólny projekt zatwierdzony przez komitet pojednawczy oraz odnoszące się do niego oświadczenie Parlamentu Europejskiego i Rady (PE – CONS 00038/2013 – C7-0168/2013),
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0804),
  - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w drugim czytaniu ⁽²⁾ dotyczące stanowiska Rady w pierwszym czytaniu ⁽³⁾,
  - uwzględniając opinię Komisji w sprawie poprawek Parlamentu do stanowiska Rady w pierwszym czytaniu (COM(2013) 0067),
  - uwzględniając stanowisko Rady w drugim czytaniu,
  - uwzględniając art. 294 ust. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art.69 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie delegacji Parlamentu do komitetu pojednawczego (A7-0244/2013),
1. zatwierdza wspólny projekt;
  2. potwierdza wspólne oświadczenie Parlamentu i Rady załączone do niniejszej rezolucji;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, publikacji tego aktu wraz z odnoszącym się doń oświadczeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
  5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji ustawodawczej Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ**Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego i Rady przyjęta wraz z decyzją w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji**

Parlament Europejski i Rada:

- ustaliły wspólnie, że przyjęcie decyzji w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji należy rozpatrywać w szerszym kontekście zapotrzebowania na struktury, które zapewniłyby podejmowanie rozsądnych i skutecznych decyzji dotyczących udzielania pomocy makrofinansowej państwom trzecim;

⁽¹⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 211.⁽²⁾ Teksty przyjęte dnia 11.12.2012, P7_TA(2012)0472.⁽³⁾ Dz.U. C 291 E z 10.5.2012, s. 1.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- ustaliły wspólnie, że decyzje w sprawie przeprowadzania w przyszłości operacji udzielania pomocy makrofinansowej powinny opierać się na warunkach i zasadach określonych poniżej dotyczących przyznawania unijnej pomocy makrofinansowej państwom i terytoriom trzecim, które kwalifikują się do otrzymania takiej pomocy, z zastrzeżeniem prawa inicjatywy ustawodawczej i formy prawnej, którą mogą przyjąć przyszłe instrumenty formalizujące te warunki i zasady;
- zobowiązują się do pełnego odzwierciedlenia tych warunków i zasad w podejmowanych w przyszłości indywidualnych decyzjach dotyczących unijnej pomocy makrofinansowej.

CZĘŚĆ A – WARUNKI

- 1) Unia jest jednym z głównych podmiotów udzielających pomocy gospodarczej, finansowej i technicznej dla państw trzecich. Unijna pomoc makrofinansowa (zwana dalej „pomocą makrofinansową”) okazała się skutecznym instrumentem zapewniającym stabilizację gospodarczą oraz wspierającym reformy strukturalne w państwach i na terytoriach, które korzystają z tej pomocy (zwanym dalej „beneficjentami”). Zgodnie ze swoją ogólną polityką wobec krajów kandydujących, potencjalnych krajów kandydujących i krajów sąsiadujących Unia powinna mieć możliwość udzielania pomocy makrofinansowej tym krajom w celu rozwoju strefy wspólnej stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu.
- 2) Pomoc makrofinansowa powinna się opierać na decyzjach ad hoc Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczących poszczególnych krajów. Celem niniejszych zasad jest zwiększenie skuteczności i efektywności procesu podejmowania takich decyzji i ich wdrażania oraz umocnienie stosowania przez beneficjenta politycznych warunków wstępnych przyznawania pomocy makrofinansowej i poprawa przejrzystości i kontroli demokratycznej tej pomocy.
- 3) W swojej rezolucji z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie udzielania pomocy makrofinansowej państwom trzecim Parlament Europejski wezwał do przyjęcia rozporządzenia ramowego w sprawie pomocy makrofinansowej w celu przyspieszenia procesu podejmowania decyzji oraz zapewnienia temu instrumentowi finansowemu formalnej i przejrzystej podstawy.
- 4) W swoich konkluzjach z dnia 8 października 2002 r. Rada ustanowiła kryteria (tzw. kryteria z Genval) stanowiące wytyczne dla operacji udzielania pomocy makrofinansowej. Należałoby zaktualizować i doprecyzować te kryteria, między innymi kryteria określające odpowiednią formę pomocy (pożyczka, dotacja lub połączenie obu tych form).
- 5) Zasady te powinny umożliwić Unii szybkie udostępnianie pomocy makrofinansowej, w szczególności w przypadku gdy okoliczności wymagają podjęcia niezwłocznych działań, oraz poprawę jasności i przejrzystości kryteriów mających zastosowanie do wdrażania pomocy makrofinansowej.
- 6) Komisja powinna zapewnić zgodność pomocy makrofinansowej z kluczowymi zasadami, celami i środkami podjętymi w różnych obszarach działań zewnętrznych i w innych odpowiednich obszarach polityki unijnej.
- 7) Pomoc makrofinansowa powinna wspierać politykę zewnętrzną Unii. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinny zacieśnić współpracę przez cały okres udzielania pomocy makrofinansowej w celu koordynacji i zapewnienia spójności zewnętrznej polityki Unii.
- 8) Pomoc makrofinansowa powinna wspierać zaangażowanie krajów będących beneficjentami we wspólne wartości Unii, w tym demokrację, praworządność, dobre rządy, poszanowanie praw człowieka, zrównoważony rozwój i ograniczanie ubóstwa, a także w zasady otwartego, openego na zasadach i uczciwego handlu.
- 9) Warunkiem wstępnym przyznania pomocy makrofinansowej powinno być respektowanie przez kraj kwalifikujący się do otrzymania pomocy skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnych systemów parlamentarnych, praworządności, i gwarantowanie poszanowania praw człowieka. Komisja powinna regularnie monitorować przestrzeganie tych warunków wstępnych.
- 10) Szczegółowe cele poszczególnych decyzji dotyczących pomocy makrofinansowej powinny obejmować zwiększenie skuteczności, przejrzystości i odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w krajach będących beneficjentami. Komisja powinna regularnie monitorować realizację tych celów.
- 11) Pomoc makrofinansowa powinna mieć na celu wspieranie przywrócenia równowagi bilansu płatniczego w państwach i terytoriach trzecich doświadczających braku walut i trudności z finansowaniem zewnętrznym. Pomoc makrofinansowa nie powinna stanowić regularnej pomocy finansowej, ani mieć zasadniczo na celu wspierania rozwoju gospodarczego i społecznego beneficjentów.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- 12) Pomoc makrofinansowa powinna stanowić uzupełnienie środków udzielanych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) i inne wielostronne instytucje finansowe; należy również zapewnić sprawiedliwy podział obciążeń między Unię a innych donatorów. Pomoc makrofinansowa powinna zapewniać wartość dodaną zaangażowania Unii.
- 13) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii powiązanych z pomocą makrofinansową beneficjenci powinni podjąć odpowiednie środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom powiązanim z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania; należy również przewidzieć kontrole przeprowadzane przez Komisję i audyty przeprowadzane przez Trybunał Obrachunkowy.
- 14) Wybór procedury przyjmowania protokołów ustaleń powinien się odbywać zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. W tym kontekście co do zasady zastosowanie powinna mieć procedura doradcza, ale biorąc pod uwagę potencjalne istotne skutki operacji przekraczających próg określony w części B, właściwe jest zastosowanie do tych operacji procedury sprawdzającej.

CZĘŚĆ B – ZASADY

1. Cel pomocy

- a) Pomoc makrofinansowa powinna stanowić instrument finansowy stosowany w sytuacjach wyjątkowych, mający formę niewiązanego i nieukierunkowanego wsparcia bilansu płatniczego w kwalifikujących się państwach i terytoriach trzecich. Jej celem powinno być przywrócenie równowagi bilansu płatniczego w kwalifikujących się państwach i terytoriach, które borykają się z trudnościami z finansowaniem zewnętrznym. Pomoc makrofinansowa powinna wspierać wdrażanie programu strategicznego obejmującego solidne środki dostosowawcze i reformę strukturalną zmierzające do poprawy pozycji bilansu płatniczego, szczególnie w okresie trwania programu, i do umocnienia wdrażania odpowiednich porozumień i programów z Unią.
- b) Warunkiem przyznania pomocy makrofinansowej powinno być występowanie znacznych i pozostających do zaspokojenia potrzeb w zakresie finansowania zewnętrznego, stwierdzonych przez Komisję we współpracy z wielostronnymi instytucjami finansowymi i przewyższających środki udostępnione przez MFW i inne instytucje wielostronne, pomimo wdrażania przez dane państwo lub terytorium solidnych programów stabilizacji gospodarczej i reform.
- c) Pomoc makrofinansowa powinna mieć charakter krótkoterminowy i należy ją wstrzymać, gdy tylko przywrócona zostanie równowaga bilansu płatniczego.

2. Kwalifikujące się kraje i terytoria

Do pomocy makrofinansowej kwalifikują się następujące państwa i terytoria trzecie:

- kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące;
- kraje i terytoria objęte europejską polityką sąsiedztwa;
- w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach inne państwa trzecie, które wywierają decydujący wpływ na stabilność w regionie i mają strategiczne znaczenie dla Unii, a także są politycznie, gospodarczo i geograficznie bliskie Unii.

3. Forma pomocy

- a) Pomoc makrofinansowa powinna zasadniczo mieć formę pożyczki. W wyjątkowych przypadkach pomocy makrofinansowej można udzielać w formie dotacji lub połączenia pożyczki i dotacji. Ustalając odpowiedni udział ewentualnej dotacji, Komisja przy przygotowywaniu swojej propozycji powinna uwzględnić poziom rozwoju gospodarczego beneficjenta mierzony wskaźnikami ubóstwa i dochodu na jednego mieszkańca, a także jego możliwości spłaty w oparciu o analizę zdolności obsługi zadłużenia, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania zasady sprawiedliwego podziału obciążenia między Unię a innych donatorów. W tym celu Komisja powinna również wziąć pod uwagę, w jakim stopniu międzynarodowe instytucje finansowe i inni donatorzy stosują warunki preferencyjne wobec danego kraju.
- b) Kiedy pomoc makrofinansowa przybiera formę pożyczki, Komisja powinna być uprawniona w imieniu Unii do zaciągnięcia pożyczki w niezbędnej kwocie na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych i udzielenia pożyczki w tej samej kwocie beneficjentowi.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- c) Operacje zaciągania i udzielania pożyczki powinny być przeprowadzane w euro z zastosowaniem tej samej daty waluty i nie powinny wiązać się dla Unii ze zmianą terminów wymagalności ani z żadnym ryzykiem walutowym lub ryzykiem stopy procentowej.
- d) Wszystkie poniesione przez Unię koszty związane z operacjami zaciągania lub udzielania pożyczki powinny obciążać beneficjenta.
- e) Na wniosek beneficjenta oraz jeżeli okoliczności umożliwiają uzyskanie lepszego oprocentowania pożyczki, Komisja może podjąć decyzję o refinansowaniu całości lub części kwoty pierwotnie zaciągniętych pożyczek lub o restrukturyzacji odpowiednich warunków finansowych. Operacje refinansowania i restrukturyzacji powinny być przeprowadzane zgodnie z warunkami przewidzianymi w ust. 3 lit. d) i nie powinny skutkować wydłużeniem średniego terminu wymagalności zaciągniętej pożyczki lub zwiększeniem kwoty kapitału pozostałego do spłaty w dniu refinansowania lub restrukturyzacji.

4. Przepisy finansowe

- a) Kwoty pomocy makrofinansowej udzielanej w formie dotacji powinny odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.
- b) Kwoty pomocy makrofinansowej udzielanej w formie pożyczek powinny być zabezpieczane zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych. Wysokość przekazanych kwot powinna odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.
- c) Władza budżetowa powinna zatwierdzać roczne środki w granicach wieloletnich ram finansowych.

5. Kwota pomocy

- a) Określenie wysokości pomocy powinno się opierać na pozostających do zaspokojenia potrzebach finansowych kwalifikującego się kraju lub terytorium i powinno uwzględniać zdolność do finansowania z jego własnych środków, a w szczególności z rezerw walutowych, którymi dysponuje. Takie potrzeby finansowe powinna określać Komisja we współpracy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi na podstawie kompleksowej oceny ilościowej i przejrzystej dokumentacji uzupełniającej. Komisja powinna wykorzystywać w szczególności najnowsze prognozy bilansu płatniczego MFW dla danego kraju lub terytorium oraz powinna uwzględniać oczekiwany wkład finansowy donatorów wielostronnych, jak również dotychczasowe wykorzystanie innych zewnętrznych instrumentów Unii przez kwalifikujący się kraj lub terytorium.
- b) Dokumentacja Komisji powinna zawierać informacje na temat przewidywanej wysokości rezerw walutowych przy braku pomocy makrofinansowej w stosunku do wysokości uznawanej za odpowiednią, zgodnie z pomiarami wykonanymi przy pomocy odpowiednich wskaźników, takich jak stosunek rezerw do krótkoterminowego zadłużenia zewnętrznego i stosunek rezerw do wartości importu kraju będącego beneficjentem.
- c) Przy ustalaniu kwoty udzielanej pomocy makrofinansowej powinno uwzględniać się również potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążenia między Unią a innymi donatorami i wartość dodaną ogólnego zaangażowania Unii.
- d) W sytuacji gdy potrzeby finansowe beneficjenta znacznie się zmniejszają w okresie wypłat pomocy makrofinansowej w stosunku do pierwotnych założeń, Komisja powinna – działając zgodnie z procedurą doradczą, jeżeli pomoc wynosi 90 mln EUR lub mniej, a zgodnie z procedurą sprawdzającą, jeżeli pomoc przekracza tę kwotę – obniżyć wysokość takiej pomocy, zawiesić ją lub anulować.

6. Warunki

- a) Warunkiem wstępnym przyznania pomocy makrofinansowej powinno być poszanowanie przez kwalifikujący się kraj lub terytorium skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnych systemów parlamentarnych, praworządności i gwarancji poszanowania praw człowieka. Komisja powinna przeprowadzić podawaną do wiadomości publicznej ocenę⁽¹⁾ wypełnienia tego warunku wstępnego i monitorować go przez cały czas udzielania pomocy makrofinansowej. Niniejszy punkt powinien być stosowany zgodnie z decyzją określającą organizację i zasady funkcjonowania ESDZ.

⁽¹⁾ Taka ocena będzie opierać się na rocznym sprawozdaniu dotyczącym praw człowieka i demokracji na świecie przewidzianym w ramach strategicznych i planie działania UE dotyczącym praw człowieka i demokracji (konkluzje Rady dotyczące praw człowieka i demokracji z dnia 25 czerwca 2012 r.).

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- b) Pomoc makrofinansowa powinna być uzależniona od istnienia innych niż ostrożnościowe rozwiązań w zakresie kredytowania pomiędzy kwalifikującym się krajem lub terytorium a MFW i powinna spełniać następujące warunki:
- zgodność celu rozwiązania z założeniami pomocy makrofinansowej, czyli rozwiązanie krótkoterminowych trudności w ramach bilansu płatniczego;
  - wdrażanie solidnych środków dostosowawczych zgodnie z celem pomocy makrofinansowej określonym w pkt 1 lit. a).
- c) Wypłata pomocy powinna być uzależniona od ciągłych zadowalających postępów we wdrażaniu programu strategicznego wspieranego przez MFW i wypełnienia warunków wstępnych, o których mowa w lit. a) niniejszego punktu. Warunkiem wypłaty pomocy powinno również być wdrożenie w określonych ramach czasowych szeregu jasno sprecyzowanych środków polityki gospodarczej skoncentrowanych na reformach strukturalnych i solidnych finansach publicznych, które to środki zostaną uzgodnione między Komisją a beneficjentem i zapisane w protokole ustaleń.
- d) W celu ochrony interesów finansowych Unii i wzmocnienia sprawowania rządów w krajach będących beneficjentami, protokół ustaleń powinien zawierać środki mające na celu poprawę skuteczności, przejrzystości i odpowiedzialności systemów zarządzania finansami publicznymi.
- e) Podczas tworzenia środków politycznych powinno się należycie uwzględnić również postępy we wzajemnym otwieraniu rynku, rozwój opartej na zasadach i uczciwego handlu oraz inne priorytety w kontekście unijnej polityki zewnętrznej.
- f) Środki polityczne powinny być spójne z istniejącymi umowami o partnerstwie, umowami o współpracy lub układami o stowarzyszeniu zawartymi między Unią a beneficjentem oraz z programami dostosowań makroekonomicznych i reform strukturalnych wdrażanymi przez beneficjenta przy wsparciu MFW.

7. Procedura

- a) Kraj lub terytorium, które ubiega się o przyznanie pomocy makrofinansowej, powinno wystąpić z pisemnym wnioskiem do Komisji. Komisja powinna sprawdzić czy warunki, o których mowa w pkt 1, 2, 4 i 6 zostały spełnione i, w stosownych przypadkach, może wystąpić z wnioskiem o podjęcie decyzji do Parlamentu Europejskiego i Rady.
- b) W decyzji o udzieleniu pożyczki powinno określać się kwotę, maksymalny średni termin wymagalności i maksymalną liczbę rat pomocy makrofinansowej. Jeżeli w decyzji przewidziano przyznanie częściowej dotacji, powinno się określić również jej kwotę i maksymalną liczbę rat. Decyzji o udzieleniu dotacji towarzyszyć powinno uzasadnienie dotacji (lub częściowej dotacji) przyznanej w ramach pomocy. W obydwu przypadkach powinno się określać okres, w którym pomoc makrofinansowa jest dostępna. Zasadniczo ten okres dostępności nie powinien przekraczać trzech lat. Przy składaniu wniosku dotyczącego nowej decyzji w sprawie przyznania pomocy makrofinansowej, Komisja powinna przekazać informacje, o których mowa w pkt 12 lit. c).
- c) Po przyjęciu decyzji o przyznaniu pomocy makrofinansowej Komisja – działając zgodnie z procedurą doradczą, jeżeli pomoc wynosi 90 mln EUR lub mniej, a zgodnie z procedurą sprawdzającą, jeżeli pomoc przekracza 90 mln EUR – powinna ustalić z beneficjentem w protokole ustaleń środki polityczne, o których mowa w pkt 6 lit. c), d), e) i f).
- d) Po przyjęciu decyzji o udzieleniu pomocy makrofinansowej Komisja powinna uzgodnić z beneficjentem szczegółowe warunki finansowe pomocy. Te szczegółowe warunki finansowe powinno się ująć w umowie o dotację lub umowie o pożyczkę.
- e) Komisja powinna poinformować Parlament Europejski i Radę o sytuacji w zakresie pomocy dla poszczególnych krajów, w tym o jej wypłacie, a także powinna przekazać tym instytucjom odpowiednie dokumenty w stosownym terminie.

8. Wdrożenie i zarządzanie finansowe

- a) Komisja powinna wdrażać pomoc makrofinansową zgodnie z unijnymi zasadami finansowymi.
- b) Pomoc makrofinansowa powinna być wdrażana w ramach bezpośredniego zarządzania scentralizowanego.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

- c) Zobowiązania budżetowe powinny być podejmowane na podstawie decyzji podejmowanych przez Komisję zgodnie z niniejszym punktem. Zobowiązania budżetowe związane z pomocą, które obejmują kilka lat budżetowych, mogą zostać podzielone na raty roczne.

9. Wypłata pomocy

- a) Pomoc makrofinansowa powinna być wypłacana bankowi centralnemu beneficjenta.
- b) Pomoc makrofinansowa powinna być wypłacana w kolejnych ratach, z zastrzeżeniem wypełnienia warunków wstępnych, o których mowa w pkt 6 lit. a) i warunków, o których mowa w pkt 6 lit. b) i c).
- c) Komisja powinna regularnie sprawdzać, czy warunki, o których mowa w pkt 6 lit. b) i c), są nadal spełniane.
- d) Jeżeli warunki wstępne, o których mowa w pkt 6 lit. a), i warunki, o których mowa w pkt 6 lit. b) i c), nie zostały spełnione, Komisja powinna tymczasowo zawiesić lub anulować wypłatę pomocy makrofinansowej. W takich przypadkach Komisja powinna poinformować Parlament Europejski i Radę o przyczynach zawieszenia lub anulowania pomocy.

10. Środki wsparcia

Środki budżetowe Unii mogą zostać wykorzystane na pokrycie wydatków niezbędnych do wdrożenia pomocy makrofinansowej.

11. Ochrona interesów finansowych Unii

- a) Wszelkie umowy zawarte na podstawie decyzji dotyczącej danego państwa powinny zawierać przepisy, które zapewnią, aby beneficjenci regularnie sprawdzali, czy środki finansowe pochodzące z budżetu Unii zostały właściwie wykorzystane, podejmowali odpowiednie środki zapobiegające nieprawidłowościom i nadużyciom oraz, w razie konieczności, podejmowali działania prawne zmierzające do zwrotu wszelkich sprzeniewierzonych środków uzyskanych na podstawie decyzji dotyczącej danego kraju.
- b) Każda umowa zawarta na podstawie decyzji dotyczącej danego kraju powinna zawierać przepisy, które zapewnią ochronę interesów finansowych Unii, w szczególności ochronę przed nadużyciami finansowymi, korupcją i innymi nieprawidłowościami, zgodnie z właściwym prawem Unii.
- c) Protokół ustaleń, o którym mowa w pkt 6 lit. c), powinien zawierać wyraźne upoważnienie dla Komisji i Trybunału Obrachunkowego do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli dokumentów i kontroli na miejscu, takich jak ocena operacyjna, w okresie dostępności pomocy makrofinansowej i po jego zakończeniu. Protokół ustaleń powinien zawierać również wyraźne upoważnienie dla Komisji lub jej przedstawicieli do przeprowadzania kontroli i inspekcji na miejscu.
- d) W trakcie wdrażania pomocy makrofinansowej Komisja powinna monitorować w drodze ocen operacyjnych prawidłowość istotnych dla takiej pomocy uregulowań finansowych, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli beneficjenta.
- e) Każda umowa zawarta na podstawie decyzji dotyczącej danego kraju powinna zawierać przepisy, które zagwarantują, że Unia jest uprawniona do żądania pełnego zwrotu dotacji lub wcześniejszej spłaty pożyczki, jeżeli stwierdzono, że w związku z zarządzaniem pomocą makrofinansową beneficjent uczestniczył w czynności stanowiącej nadużycie lub korupcję lub w innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii.

12. Sprawozdanie roczne

- a) Komisja powinna oceniać postępy we wdrażaniu pomocy makrofinansowej i przedstawić sprawozdanie roczne z wdrażania pomocy makrofinansowej Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co roku w terminie do 30 czerwca.
- b) W sprawozdaniu rocznym powinna być oceniana sytuacja gospodarcza i perspektywy gospodarcze beneficjentów, a także postępy we wdrażaniu środków politycznych, o których mowa w pkt 6 lit. c).
- c) Należy w nim również zawrzeć aktualne informacje na temat dostępnych środków budżetowych w formie pożyczek i dotacji, z uwzględnieniem przewidywanych operacji.

Czwartek, 4 lipca 2013 r.

13. Ocena

- a) Komisja powinna przekazać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z oceny ex-post, w których ocenia wyniki i skuteczność ostatnio zakończonych operacji pomocy makrofinansowej, a także stopień, w jakim przyczyniły się one do osiągnięcia celów pomocy.
- b) Komisja powinna regularnie, co najmniej co cztery lata, dokonywać oceny pomocy makrofinansowej, w formie szczegółowego zestawienia dotyczącego pomocy makrofinansowej dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Celem takiej oceny powinno być stwierdzenie czy osiągnięto cele makrofinansowej pomocy, czy trwale spełniane są warunki udzielenia pomocy makrofinansowej, w tym poziom określony w pkt 7 lit. c), oraz umożliwienie Komisji sporządzenia zaleceń dotyczących poprawy przyszłych operacji. Ocenie Komisji powinna również podlegać współpraca prowadzona podczas udzielania pomocy makrofinansowej z europejskimi lub wielostronnymi instytucjami finansowymi.

P7_TA(2013)0321

Ataki na systemy informatyczne ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej ataków na systemy informatyczne i uchylającej decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW (COM(2010)0517 – C7-0293/2010 – 2010/0273(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 075/48)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2010)0517),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0293/2010),
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 4 maja 2011 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 21 czerwca 2013 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 55 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0224/2013),

1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;

⁽¹⁾ Dz.U. C 218 z 23.7.2011, s. 130.